

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zaměřuje na prozkoumání a analýzu různých přístupů k sebehodnocení žáků na základních školách. Cílem práce bylo identifikovat frekvenci a metody použití formativního hodnocení, zkoumat rozdíly ve využívání sebehodnocení mezi různými typy škol a analyzovat názory učitelů na sebehodnocení a jeho vliv na žáky. Výzkum se zaměřil na učitele z různých typů základních škol, včetně škol ve velkých městech a malých obcích, škol s běžnou výukou, školy s programem Začít spolu, školy s bilingvní výukou a málotřídních škol.

Metodologicky byl výzkum založen na dotazníkovém šetření mezi učiteli. Tento přístup umožnil získat cenné poznatky o praktikách a názorech učitelů na sebehodnocení žáků. Výsledky výzkumu ukázaly, že formativní hodnocení je běžně využíváno, ačkoli jeho frekvence a metody se liší. Sebehodnocení je obecně vnímáno pozitivně a je považováno za důležitý nástroj pro rozvoj autonomie a sebereflexe žáků. Bylo také zjištěno, že podle zkušeností učitelů sebehodnocení může pozitivně ovlivnit sebedůvěru a motivaci žáků.

Tato práce přispívá k lepšímu pochopení přístupů k sebehodnocení na základních školách a nabízí konkrétní doporučení pro zlepšení praxe učitelů. Výsledky mohou být využity k návrhu konkrétních doporučení pro efektivní zavádění sebehodnocení a formativního hodnocení do výuky.

KLÍČOVÁ SLOVA

sebehodnocení, formativní hodnocení, primární vzdělávání, dotazníkové šetření